

Αριθμός 1899/2004

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Ε` ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Συγκροτήθηκε από τους δικαστές : Στυλιανό Μοσχολέα, Αντιπρόεδρο, Ανδρέα Μοσχανδρέου, Γεώργιο Ναυπλιώτη, Πολύκαρπο Βούλγαρη και Δημήτριο Κιτρίδη-Εισηγητή, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του την 1η Οκτωβρίου 2004, με την παρουσία και του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Εμμανουήλ Αντωνακάκη (κωλυομένου του Εισαγγελέα) και της Γραμματέως Ευδοκίας Φραγκίδη, για να δικάσει την αίτηση του αναιρεσεύοντος-κατηγορουμένου: του, κατοίκου Αττικής, που εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο του Μαρία Λιακόγκωνα, για αναίρεση της υπ` αριθμ. 9465/2002 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών.

Το Τριμελές Εφετείο Αθηνών με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σε αυτή, και ο αναιρεσείων-κατηγορούμενος ζητεί τώρα την αναίρεση της απόφασης αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην από 9 Δεκεμβρίου 2002 αίτησή του αναιρέσεως, που καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 40/2003.

Α φ ο ύ ά κ ο υ σ ε

Την πληρεξούσια δικηγόρο του αναιρεσεύοντος, που ζήτησε όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να απορριφθεί η προκείμενη αίτηση αναίρεσης.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η καταδικαστική απόφαση έχει την απαιτούμενη κατά τα άρθρα 93 παρ.3 του Συντάγματος και 139 Κ.Π.Δ ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει λόγο αναιρέσεώς της κατά το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Δ` του ίδιου Κώδικα, όταν αναφέρονται σ` αυτή με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την αποδεικτική διαδικασία, στα οποία στηρίχθηκε η κρίση του δικαστηρίου για τη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, οι αποδείξεις που τα θεμελίωσαν και οι νομικές σκέψεις υπαγωγής των περιστατικών αυτών στην ουσιαστική ποινική διάταξη που εφαρμόσθηκε. Στην προκείμενη περίπτωση, όπως προκύπτει από το συνδυασμό του σκεπτικού προς το διατακτικό της προσβαλλόμενης αποφάσεως, το Τριμελές Εφετείο Αθηνών δέχθηκε κατά την αναιρετικώς ανέλεγκτη, σε σχέση με πράγματα, κρίση του, μετά από εκτίμηση και αξιολόγηση των αναφερόμενων αποδεικτικών μέσων, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Στην Αθήνα την 5-12-2000 ο αναιρεσείων, πλανόδιος πωλητής υλικών φορέων, που περιείχαν εγγραφή μουσικών ερμηνειών και εκτελέσεων, καταλήφθηκε να κατέχει από κοινού με τον του, με σκοπό τη θέση τους σε κυκλοφορία, 418 ψηφιακούς δίσκους (C.D.) που περιείχαν μουσική και τραγούδια διαφόρων καλλιτεχνών. Μεταξύ των μουσικών έργων που ήταν εγγραμμένα στους εν λόγω ψηφιακούς δίσκους περιλαμβάνονταν και τα παρακάτω, ήτοι: 1) της εταιρίας παραγωγής τα τραγούδια με τίτλο «.....», «.....» ΚΑΙ «.....» με τραγουδιστές-ερμηνευτές τους,

..... και αντιστοίχως, 2) της εταιρείας παραγωγής, τα τραγούδια με τίτλο «.....» «.....» και «.....» με τραγουδιστές-ερμηνευτές τους, και και 3) της εταιρίας παραγωγής το τραγούδι με τίτλο «.....» με τραγουδίστρια-ερμηνεύτρια την Όλα τα πιο πάνω μουσικά έργα έχουν αναπαραχθεί χωρίς την άδεια των ερμηνευτών και εκτελεστών τους καλλιτεχνών και χωρίς την άδεια των εγκαλουσών φωνογραφικών εταιριών που εκπροσωπούνται νόμιμα από τον, γεγονός το οποίο γνώριζε ο αναιρεσείων και παρά ταύτα είχε εκθέσει, κατά την παραπάνω ημερομηνία, προς πώληση σε διερχόμενους στη λεωφόρο αριθμ. τους περιέχοντες την εγγραφή αυτών ως άνω ψηφιακούς δίσκους. Με βάση τις παραπάνω παραδοχές το δικαστήριο δέχθηκε ότι ο κατηγορούμενος-αναιρεσείων διέπραξε το αδίκημα της παραβιάσεως του ν. 2121/1993 και τον καταδίκασε σε ποινή φυλακίσεως 4 μηνών, που ανεστάλη για τρία έτη. Έτσι όπως έκρινε το δικαστήριο διέλαβε στην προσβαλλόμενη απόφασή του την απαιτούμενη ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, αφού εκθέτει σ' αυτήν με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την αποδεικτική διαδικασία, τις αποδείξεις από τις οποίες πείσθηκε καθώς και τις σκέψεις με τις οποίες υπήγαγε τα πραγματικά περιστατικά, που δέχθηκε, στην ουσιαστική ποινική διάταξη, που εφάρμοσε. Δεν ήταν δε αναγκαίο για την πληρότητα της αιτιολογίας να εξειδικεύονταν και για τους 418 ψηφιακούς δίσκους οι τίτλοι των μουσικών έργων, η επωνυμία των φωνογραφικών εταιριών παραγωγής τους και τα ονόματα των καλλιτεχνών-ερμηνευτών-εκτελεστών. Αρκεί ότι υπήρξε η ενδεικτική παράθεση για τους επτά απ' αυτούς όλων των παραπάνω στοιχείων καθώς και οι λοιπές παραδοχές της προσβαλλόμενης, που προπαρατέθηκαν. Συνεπώς ο μοναδικός λόγος της υπό κρίση αιτήσεως από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Δ' του Κ.Π.Δ., πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος και να καταδικασθεί ο αναιρεσείων στα δικαστικά έξοδα (άρθρο 583 παρ.1 ΚΠΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 9 Δεκεμβρίου 2002 αίτηση του του, κατοίκου, για αναίρεση της υπ' αριθμ.9465/2002 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών. Και

Καταδικάζει τον αναιρεσείοντα στα δικαστικά έξοδα, που ανέρχονται σε διακόσια δέκα (210,00) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 22 Οκτωβρίου 2004 και

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο, στις 2 Νοεμβρίου 2004.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ